

TABORNI MIŠ MAŠ

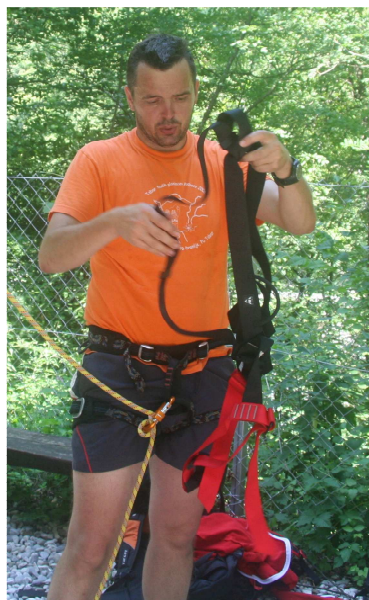
DREŽNIŠKE RAVNE 2010

Glasilo, ki je raslo, se kalilo in krepilo v Drežniških
Ravnah od 10. do 17. julija 2010

UVODNIK

Preden sem se lotil pisanja tega uvodnika, sem prebral lanskega. Lanski tabor smo ocenili s samimi presežki, podobno bi lahko rekli tudi za letošnjega, s tem da so bili letošnji hribovski cilji nekoliko nižji in tehnično manj zahtevni, a zaradi tega nič manj naporni. Načrtovani program smo izpolnili v celoti. Nobeden od udeležencev in spremljevalcev se ni poškodoval, žulji in piki žuželk so pa vsakdanjik pri tovrstni dejavnosti, tako da jih ne štejem v to kategorijo.

Drežniške Ravne so nov taborni prostor v zgodovini taborjenja v našem odboru, tako smo lahko udeležencem predstavili novi del Slovenije, ki ima veliko naravnih lepot in bogato zgodovino.

Velik pečat je letos pustila voda. Najprej nas je začarala reka Soča z vso svojo barvitostjo in mogočnostjo. Soča je imela mesto tudi v letošnjem programu, izbirali smo soško postrv in soškega smuča, ni pa šlo tudi brez recitiranja Gregorčičeve Soče. Ogledali smo si več slapov kot v vseh preteklih taborih skupaj, obiskali smo slap Curk, ki je že skoraj presahnil, pa skrivnostni slap Veliki Kozjak, pa Mali Kozjak, ki se skriva pod mostom, nepozabna so bila tudi Koseška korita z množico slapov in brzic v ozki dolini. Vsem se je zelo vtisnilo v spomin kopanje ob Nadiži, kjer so mladi raziskovalci odkrivali skrivnosti reke, gradili jezove in brzice, iskali kamne in jih poslikali, se poslikali tudi sami, za piko na i pa je bil še čisto pravi piknik s pečenimi čevapčiči in hrenovkami.

S tem še ni konec vodnih prigod. Privoščili mo si tudi odbojko z vodnimi baloni. Proti koncu tedna nam je taboru začelo primanjkovati pitne vode, pa smo z uigrano tehnično ekipo in varčevalnimi ukrepi rešili tudi to težavo. Za zaključek smo s pomočjo domačih gasilcev pripravili pravi vodni tobogan, ki se je pri temperaturi krepko čez 30 °C vsem še kako prilegel.

Letošnji tabor so zaznamovale visoke temperature in številčna zasedba. Temu smo morali tudi prilagoditi izvajanje programa. Zgodno vstajanje je bilo nujno, ker bi se drugače scvrli pri osvajanju vrhov in vračanju z njih, prav zaradi istega razloga so kombiji prevozili nekaj več kilometrov in vsem prihranili kar nekaj kilometrov pešačenja do tabornega prostora. Udeleženci so videli, da ni nikakršni bav bav vstati ob 4:00 in potem v znosni vročini osvojiti Krn, vstajanje ob 6:00 je bilo pa že čisto normalno, da smo potem lahko osvojili Krasji vrh, Planino Zaprikraj in Planino Kuhinjo.

Poleg vsega naštetega pa je bilo še veliko družabnostii: prepevanje ob tabornem ognju, jutranja telovadba ob pesmi Lavrencija, prepevanje novih bansov ... Od športnih iger je bilo letos glavno spremljanje finala svetovnega nogometnega prvenstva, nič manj zanimive pa niso bile igre udeležencev v nogometu, veliko smo igrali odbojko, naučili smo se igrati frizbiball ...

Pozabili nismo niti na poučni del tabora, izpeljali smo predavanja iz planinske šole in znanje preverili na planinskem kvizu. Orientacijo so si vsi zapomnili po sladoledu, ki so ga dobili na kontrolni točki in so v trgovini podaljšali obratovalni čas, ker sta dve ekipi zamujali.

Vsem bo ostal v spominu polet s čisto pravim balonom. Marko se je res potrudil in vsem natančno razložil delovanje balona in jih dvignil na 50 metrov, od koder je bil fantastičen pogled na tabor.

Ob vsem naštetem pa je najpomembnejše, da so se stkala nova prijateljstva in poglobila stara. Dokaz so pretočene solze in solzice ob slovesu in obljube, da se naslednje leto zopet vidimo v taboru, kjerkoli že bo.

Matej Planko, vodja tabora

KJE?

Čin, čin, čin Drežnica

Čin, čin, čin Drežnica,
kje so kozice,
gori na travici, kjer ni vodice.
Hojaja, hojaja, hojajaja ...

Sončece sije,
dežek nam gre,
naš mlinar pa melje
brez vsake vode.
Hojaja, hojaja, hojajaja ...

Dekle je šivala
vse brez šivanke,
fantič brez noge je
skakal čez planke.
Hojaja, hojaja, hojajaja ...

Drežnica je vas zahodne Slovenije in leži v Zgornjem Posočju. Od Kobarida je oddaljena 6 km. Drežniške Ravne so od Drežnice oddaljene 3 km, ležijo na nadmorski višini 560 m. Gručasta vas leži južno od Krasjega vrha (1772 m) na terasastem svetu. Vas obsega dva ločena dela: Gornje Ravne in Spodnje Ravne ter zaselek Brdo. Nad vasjo sta planini Zappleč in Zaprikraj.

Vse vasi skupaj imajo danes nekaj nad 600 prebivalcev. Značilna za vse te vasi je planšarska živinoreja. Pasejo na planini Zappleč (1200 m) in Zaprikraj (1208 m) nad Drežniškimi Ravnami.

Prva svetovna vojna, ki je divjala v teh krajih, je pustila močan pečat, ki je viden še danes. Soška fronta je vzela marsikatero življenje, prebivalstvo pa pregnala v večletno begunstvo.

KDO?

69 + 21

Najbolj mi bo ostalo v spominu:

- ❖ taborni ogenj
- ❖ šotori
- ❖ dixiji
- ❖ gore in pohodi
- ❖ balon
- ❖ kopanje v blatu
- ❖ škropljenje
- ❖ ko smo šli v civilizacijo v trgovino
- ❖ zgodnje vstajanje
- ❖ predavanja
- ❖ nošenje drv
- ❖ pečenje hrenovk ob tabornem ognju
- ❖ pomivanje posode
- ❖ nogometna tekma
- ❖ Lavrencija, draga Lavrencija
- ❖ Škrjančki, škrjančki, škrjančki nam pojo
- ❖ Oooooooooo, šakumdum dum dum du dum
- ❖ orientacija
- ❖ gasilci
- ❖ da nismo mogli gledati nogometa
- ❖ ukradli so nam mrežo
- ❖ pospravljanje šotorov

Naše skupine:

Karabini, klini, zajle,
najdemo jih v gorah.
Dereze, krplice in gamaše,
v snegu nas ni strah.

Za hojo gojzarji so fajn,
za varnost so čelade,
palice imajo nov dizajn,
plezanje brez štrikov pa odpade!

Rukzaki – to so naš zaklad,
saj brez njihovih vsebin
bi ne mogli potešiti glad
in v ledu uporabiti cepin!

Vojko

VODSTVO

PREPOZNAMO JIH PO ...

Matej: »Zbor v 3 minutah!«

Nina G: »Škrjančki, škrjančki, škrjančki nam pojo ...« (neštetokrat)

Silvo: »Smrdljivi gojarji!«

Manca: ... fotoaparati ...

Maja V.: ... Nindža ...

Rok: »Pa dej, ka's t'k slabe vol'e.«

Maja R: »A ste se namazali?«

Peter: »Španci so pocerji.«

Nuša: »Lavrencija, draga Lavrencija«

Patricija: »Pejmo domu.«

Nina M.: »Dej, slikimo se, no!«

Barbara: »... spanje al' pa Silvo al' pa Matej ...«

Urša: »Alo, posluš'te že enkrat!«

Andreja (medicinska sestra): »Naloga ni bila natančno izpolnjena!«

Mira: »Še mal', pa bo.«

Vojko: »K'k' ste vi fejšti.«

Vida (kuharica): »Je dovolj?«

Andreja (kuharica): »Pa ne moreš tak mal' pojest'!

Boštjan (Rozi): »Na takšnih izletih, ne ... je potrebno ... ne ... ne ... ne ...

Mirko: »Šparite z vodo.«

Matic: »Prokleti cigareti.«

Okrepljeno vodstvo z dvema zabavnima mladinskima voditeljicama, Patricijo in Nušo

Vodniške »izjave« so zbrale: Monika, Kristina, Neža, Neža, Katja, Klavdija

SKUPINE

KARABINČKI

- ❖ Klavdija Plesnik
- ❖ Pika Povh
- ❖ Janez Palčnik
- ❖ Nac Mastnak
- ❖ Nejc Kroflič
- ❖ Vodja: Urša Plesnik

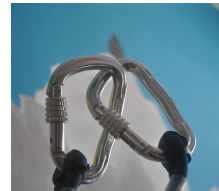
KARABINČKI (na melodijo Telebajskov)

Karabinčki smo, veselo skačemo
lahkih nog naokrog.

Janez, Pika, Nejc, Nac in Klavdija
skupaj smo, nam ni težko.
V hribe hodimo, tud' če zaspani smo,
vodje jezni so, ker ne poslušamo.

Urška vodja je, 'ma rada nas vse,
teh sedem dni naj potrpi.

Če smo vam všeč, se nam pridružite,
to pa je od nas vse.

GOJZARJI

- ❖ Gašper Košak Pevec
- ❖ Neža Plesnik
- ❖ Maja Selič
- ❖ Igor Robnik
- ❖ Anja Vranič
- ❖ Vodja: Silvo Užmah

GOJZARJI

Gojzarji so prava stvar,
dobiš jih le za dober g'nar,
varno vodijo te po gorah,
nič te ne boli v nogah!

Gojzarji tud smo skupina,
ki narava jih zanima,
vodi Silvo nas vodnik,
on je res ta pravi tip!

GAMAŠE

- ❖ Primož Vranič
- ❖ Zala Čujež
- ❖ Tim Novak
- ❖ Vesna Tkavc
- ❖ Mark Pihlar
- ❖ Vodja: Maja Robnik

HEJ BRIGADE (GAMAŠE)!

Hej brigade hitite
in na vrh pohitite
kot ponosni slovenski vojak!

S prijat'lom zraven rame
naj gora te objame
in postal boš pravi vojak.

Gamaše smo ta prave,
smo ljubitelji narave.
To naš drugi je dom,
sem se vedno vračal bom.

DEREZE

- ❖ Kristina Plesnik
- ❖ Sebastijan Stiplošek
- ❖ Neža Kroflič
- ❖ Maša Naraločnik
- ❖ Žan Cmok
- ❖ Klemen Jurgelj
- ❖ Vodja: Manca Čujež

DEREZE

Dereze smo
Energične,
Radostne,
Enkratne,
Zabavne in
Elegantne.

ŠTRIKI

- ❖ **Monika Tisel**
- ❖ **Nina Petauer**
- ❖ **Eva Naraločnik**
- ❖ **Jonas Krebs**
- ❖ **Luka Košak Pevec**
- ❖ **Jaka Krajnc**
- ❖ **Vodja: Maja Vrčkovnik**

ŠTRIKI

V taboru živimo in se veselimo,
v roki s flašo vode se za drugimi podimo.

Smo v skupini štrikov, ki nikoli ni brez trikov.
Branimo se pikov, hkrati pa tudi bikov.

V planine gremo, kruh in pašteto jemo.
Ob ognju smo sedeli in si taborniške pesmi peli.

CEPINI

- ❖ **Tilen Cmok**
- ❖ **Katja Naraločnik**
- ❖ **Alenka Ljubič**
- ❖ **Manja Pančur**
- ❖ **Tim Robnik**
- ❖ **Vodja: Rok Brinovšek**

ROMANTIČNI CEPINI

Jaz sem cepin,
v gorah gorim,
ker se po skalah lovim.

Ko se lovim
in zraven žarim,
včasih tud po švicu ful zadišim.

Ko nežna ženska roka me objame in zajame,
zadrhtim in se do ušes nasmejim.

Ko pa me močna moška roka objame,
pa trpim kot en ta prav cepin.

Na koncu pa:
»Jas grim leč!«

KRPLJE

- ❖ Ana Čujež
- ❖ Špela Uranjek
- ❖ Gregor Strmčnik
Grušovnik
- ❖ Domen Lokan
- ❖ Anja Furdi
- ❖ Vid Palčnik
- ❖ Vodja: Boštjan Rosenstein

O KRPLJAH

Krplje vedno v pravi pozi,
smeh je vedno v pravi dozi.
Zmeraj aktivni smo vsi,
ker v gore radi gremo mi.

Medicinska sestra ni bila vesela,
ko Vida piči nam čebela.
Anja za Vida pridno je skrbela.
Bolečina v zraku se razprši,
ko Vid s skupino v zrak poleti.

Izredno smo iznajdljivi,
znajdemo se v vsaki sili.
Ko Domen na fronti se izgubi,
takoj v travi pravo pot izsledi.

Ana, Špela, Grega so onemeli,
ko skupaj z Majo so na Krasji vrh hiteli.
Mentor naš nam zateži, a nikol' nam hud'ga ni.
Smo Špela, Videk, Ana, Grega, Domen, Anja in
Boštjan in smo fantastičnih sedem, ki
polepšamo vam dan!

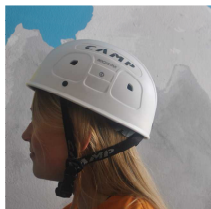
ČELADE

- ❖ Kristina Kaučič
- ❖ Lara Vošnjak
- ❖ Gašper Kovačič
(Maček)
- ❖ Jaka Mesarec
- ❖ Tomaž Marko
- ❖ Eva Gorenjak
- ❖ Vodja: Nina Maček

ČELADE

Čelada se imenuje naša
skupina,
v njej smo Eva, Tomaž, Lara,
Jaka, Maček, Nina in Kristina.

Naša skupina se imenuje
čelada,
to ni marmelada in ni čokolada,
ampak je dobra navada, če v
hribe hodiš rad/rada.

RUKZAKI

- ❖ **Ajda Povh**
- ❖ **Irena Marko**
- ❖ **Jernej Kaučič**
- ❖ **Domen Rosenstein**
- ❖ **Monika Urbajs**
- ❖ **Anže Robnik**
- ❖ **Vodja: Nina Gradič**

RUKZAKI

Planinski tabor so planinci.
Planinski tabor so otroci.
Planinski tabor so šotori.
Planinski tabor so spalke.
Planinski tabor je nekaj res fajn.

Planinski tabor je hrana.
Planinski tabor je sok.
Planinski tabor je dobra hrana.
Planinski tabor je kuhinja.
Matej pa postavlja mrežo za odbojko.

Planinski tabor so izleti.
Planinski tabor so planine.
Planinski tabor so gore.
Planinski tabor je narava.
Samo, da je dež!

Planinski tabor je družba.
Planinski tabor je smeh.
Planinski tabor je nogomet.
Planinski tabor so prijatelji.
Planinski tabor je kitara.
Planinski tabor so dixiji.
Nazaj v planinski raj!

© Ana: *Vzpenjanje je naporno, spuščanje pa stresno.*

© Ob pogledu z vrha Krna na Krnsko jezero:
Primož: »Joj, tole jezero pa je take oblike kot tampon.«
X: »Kaj pa je to?«
Primož: »Saj veš, always pa to.«

© Na poti na Krn. Nina G. vpraša Kristino K., če se je že kaj slišala s starši, Kristina pa reče: »Nič nisem klicala, ati me je enkrat klical, ampak samo zato, ker ga je zanimalo, kjer je lupilec za krompir.«

© Na planino Zaprikraj:
Nina M.: »No otroci, na katero planino gremo danes?«
Jaka: Gremo na planino ... za Nino.«

ZAJLE

- ❖ **Tamara Čerček**
- ❖ **Dominik Germelj**
- ❖ **Lili Ana Urbajs**
- ❖ **Ksenija Toš**
- ❖ **Gašper Škornik**
- ❖ **Žiga Čede**
- ❖ **Vodja: Nuša Verdev**

ZAJLE (na melodijo Mi se imamo radi)

Na taboru smo radi, radi, radi, radi,
na taboru smo radi, radi, radi, radi,
na taboru smo radi, radi, radi, radi,
radi prav zares.

V hribe hod'mo radi ... 3x
Žiga res je mali ...3x

Planin'c pa je ta pravi, pravi, pravi, pravi,
planin'c pa je ta pravi, pravi, pravi, pravi,
planin'c pa je ta pravi, pravi, pravi, pravi,
pravi prav zares!

Tamara se rada smeje ...3x
Ksenija je pa pridna ...3x
Lili rada pleza ... 3x
Rada pa tud' poje ... 3x
Gašper se podi za žogo ... 3x
Dominik rad nagaja ... 3x
Dokler Nuša ga ne skrega ... 3x
Nuša naš je mentor ... 3x
In je prava faca ... 3x
Vsi skupaj mi smo zajle ... 3x
in se imamo radi, radi prav zares!

☺ *Neznani v nedeljo pozno ponoči: »Uuu, mami je klicala! Že dvakrat! Jutri jo bom pa res poklicala! Moram, res! No, pa saj ve, da nimam velik' časa.«*

☺ *Vsi utrujeni od vročine se vračamo v tabor. Jaka izjavi: »Jaz sem tako utrujen, da bom skoraj izumrl.«*

☺ *Iz Anjinega planinskega dnevnika: »Od vsega izleta mi je bilo najbolj všeč to, ko smo sedli in skale in jedli pašteto.«*

☺ *Nina G.: »Ko pa prideš v tabor, pa vrni Nuši denar.«
Mark: »Ja, če pa ne bom 'mel več denarja, ji bom pa kar denarnico dal.«*

☺ *»Domen, to pa je bil privid!«
»Kakšen Vid? A ni on že v taboru?«*

PALICE

- ❖ **Sara Polenšek**
- ❖ **Katja Kladnik**
- ❖ **Jakob Škornik**
- ❖ **Blaž Moličnik**
- ❖ **Anja Sirk**
- ❖ **Marko Skale**
- ❖ **Vodja: Patricija Palčnik**

PALICE

Mala Anja iz Štor sem jaz
in rada pojem na ves glas.
O, jaz pa ne, kako smo si različni!

Marko z Bukovja sem jaz,
s kolesom vozim se ves čas.
O, jaz pa ne, kako smo si različni!

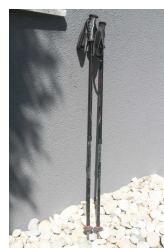
Katja z Ljubnega sem jaz,
rada plešem in igram.
O, jaz pa ne, kako smo si različni!

Hitri Blaž iz Luč sem jaz,
harmoniko z'lo rad igram.
O, jaz pa ne, kako smo si različni!

Sara iz Slivnice sem jaz,
glasbo navijam na ves glas.
O, jaz pa ne, kako smo si različni!

Jakob iz Grobelc sem pa jaz,
v košarki premagam vas.
O, jaz pa ne, kako smo si različni!

Vsem pa nam je skupno to,
da v hribe radi hodimo
in s pal'cam si pomagamo.
Najraje se pa družimo!

© Po malici je Jaki ostal še 1 kos kruha in ga je ponujal naokoli: »Kruh zastonj, pa še 20 % popusta zraven.«

© Iz trgovine Tim prinese pocket coffe.

Nina: »Joj, to pa ni zate, ker ima kavo, če boš to jedel, ti bo rep zrasel.«
Tim pogleda v hlače in reče: »Uf, saj ga že imam.«

© Vid: »Ej, Žiga, kol'k imaš pa ti geometrije? Al' kako se že reče?«

© Krokari ima takšen glas kot Damjan Murko!

© Maja V: »A ste našli v gozdu kaj kosmatega?«
Pika: »Ja, Janeza.«

KLINI

Poletni čas in vroče je,
začnejo se počitnice.
Vsi veseli, razigrani,
za planine smo zagnani.

Vsi veseli čakamo,
da na tabor pojdemo.
Na avtobus se zdrenjamo,
vso pot veselo pojemo.

Ko na tabor smo prišli,
vsi veseli smo bili.
V šotore smo se spakali
in na kosilo čakali.

Po kosilu smo odšli
na sprehod po okolici.
Ko pa nazaj smo prišli,
vsi bili smo »zjebani«.

Potem pa v skupine smo se razdelili,
za vodjo Iskro smo dobili.
Ker smo še posebej fini,
imenujemo se klini.

Potem v zboru smo se zbrali,
kup blaga na travi občudovali.
Vodniki so presenečenje naredili,
z balonom nas v luft spustili.

V hosti drva smo nabrali
in ob mraku kres prižgali.
Potem v šotorih smo se imeli špaso,
vodnikom bilo je vse preglasno.

Ker potem smo vsi zaspali,
to pesem bomo zdaj končali.

KLINI

- ❖ **Aljaž Čede**
- ❖ **Evita Božiček**
- ❖ **Neža Mstnak**
- ❖ **Ines Germelj**
- ❖ **Jan Fidler**
- ❖ **Anja Romih**
- ❖ **Vodja: Matic Iskra**

© *Kaj je živorodnost? Da se živ rodiš!*

© *Rok: »Vid, a si ti prisluškoval?«
Vid: »Ne, jaz sem samo zraven sedel.«*

© *Rok: »Kaj to pomeni splav?«
Vid: »Da bo rodila?«*

© *»Solata! Kako solata, če pa ne piše na oglasni deski.«*

© *Nejc: »Uuuuu, moker kamen. Spet bom padel.«*

© *Luka, Nac, Nina (pri predavanju zavarovanih rastlin): »Tri planike je torej zelo sporna pesem, ker poje o tem, kako naj bi nabral planike in jih prinesel domov.«*

KAJ?

Sobota, 10. 7. 2010

- prihod v tabor
- ogled slapa Curk
- vožnja z balonom
- kosilo: zelenjavna enolončnica
- večerja: kruh z namazom

Popoldan smo se odpravili k slapu Curk. Ko smo prišli tja, smo bili presenečeni, ker je bil tako redek. Potem smo prišli nazaj v tabor.

Tim N.

Mini polet z balonom

Že prvi večer nas je na taboru čakalo presenečenje. Pripeljali so prikolico, na kateri je bilo nekaj zelo zanimivega, a takrat še nismo vedeli, kaj naj bi to bilo. Kmalu smo zaslišali čudne glasove in pridrveli smo pogledati, kaj je to. Zagledali smo možakarja, ki je napihoval velik balon. Bili smo presenečeni in polni pričakovanj. Pred nami je bilo veliko skupin, a vseeno smo dočakali vzpon v nebo. Dvignili smo se 50 m in pod sabo videli cel planinski tabor. Bilo je vznemirljivo. Marko nam je razložil vse, kar ve o balonih, saj se že dolgo časa ukvarja s tem. To je bila za nas nepozabna izkušnja.

Krplje

Romantični polet z balonom

Prvi dan, ko smo že mislili, kakšen dolgčas bo zvečer, se je v tabor pripeljal avtomobil z veliko prikolico. Zelo presenečeno smo zagledali velik balon sredi travnika. Mislili smo, da se bo z njim peljal kakšen turist, vendar smo se zmotili. Balon je bil namenjen nam! Bili smo zelo veseli, da si bomo lahko tabor ogledali iz balona. Naša skupina se je vkrcala in smo se dvignili. Ko smo se spustili proti tlom, smo bili zelo žalostni, saj bi z veseljem ostali gor še par minutk ... ur ... dni ... Naš pristanek je bil nežen. Fantje so se obesili na košaro in nas potegnili ven. Bilo je unikatno, neponovljivo in romantično.

Alenka: »Lepo je bilo.«

Manja: »Bilo je zanimivo.«

Tim: »Bilo mi je zelo všeč.«

Tilen: »Zelo sem se zabaval.«

Katja: »Uživancija pa pol! Hočemo še!«

Rok: »Ful kul špon raketa.«

Cepini

Polet z balonom

V soboto smo šli na slap Curk. Ko smo prišli nazaj v tabor, nas je tam čakalo presenečenje. Čakal nas je Marko, ki je pilotiral balon. Ker smo 10. skupina, smo čakali zelo dolgo. Bili smo zelo vznemirjeni, saj smo prvič stopili v košaro, ki je bila privezana na balon. Hitro smo se morali vkrcati in že smo se oddaljili od tal. Hrup gorilca je bil neznosen in zelo glasen, razgled pa odličen. Ljudje so od zgoraj izgledali zelo majhni. Nato smo se začeli spuščati. Ko smo se izkrcali, se je vkrcala že nova skupina. Polet je bil kratek in želeli smo si, da bi trajalo še dlje.

Gojzarji

Bil je prvi dan na taboru in čakalo nas je presenečenje. Kmalu smo ugotovili, da gre za balon, a le kaj bomo z njim počeli? Poklicali so nas prve in kmalu smo ugotovili, da se bomo z njim peljali 50 m visoko. Pogumno smo vstopili in Marko nam je razložil, da ima balon 2 ventila, in sicer glasnejšega in tišjega. Tisti ventil, ki naj bi bil tih, sploh ni bil tih. Nekateri so si zatisnili ušesa, ko je prižgal glasnejšega. Nato smo poleteli v zrak. Ko smo se začeli spuščati, nam je Marko povedal, da moramo pokrčiti kolena in tako smo preživeli.

To je bila za vse nas super izkušnja in upamo, da se bomo še kdaj peljali z balonom!
Zajle

Že na avtobusu na tabor nam je Nina G. obljubila presenečenje, ki naj bi nas čakalo zvečer. Nekaj časa smo ugibali, nato pa na to popolnoma pozabili.

Proti večeru smo zagledali balon, ki se je na travniku napihoval. Začeli smo ugibati, kdo se bo peljal s tem balonom, potem pa smo poleg košare zagledali naše vodnike. Nekaj časa smo opazovali, nato pa se posvetili svojim dejavnostim. Kmalu smo zaslišali žvižg za zbor, kjer so nam povedali, da bomo po skupinah hodili proti balonu, se peljali cca. 50 m visoko in se nato spustili dol.

Ko smo le prišli na vrsto, smo morali po travi hoditi po sledih avtomobila, da ne bi pohodili še več trave. V košaro smo se spravili tako, da je nekdo iz predhodne skupine splezal ven, eden iz naše pa noter. Balonar Marko nam je dal nekaj napotkov, potem pa nas je dvignil v zrak. Razgled je bil velik, najboljši pa je bilo, ko smo se ob spustu nagnili čez ograjo, iztegnili roke in verjeli, da letimo!

Monika Tisel

Nedelja, 11. 7. 2010 (Zajle in Štriki)

- o izlet na Krasji vrh
- o izlet na planino Zaprikraj
- o pisanje dnevnika
- o družabne in športne igre
- o kosilo: ocvrt piščanec, riž in solata
- o večerja: mlečni zdrob

Izlet na planino Zaprikraj – Žiga pripoveduje

V redu je b'lo, fajn je b'lo, za pit smo 'mel, za jest nisem imel, bili smo v muzeju, jedli smo v strmem hribu, malo hribčku, pili smo tudi in jedli paštete.

Vstali smo se ob 6 h. Jedli smo kruh in na kruhu namazan evrokrem. Ne, čakaj malo. Kaj je že bilo?

Šli smo na Planino Zaprikraj, kjer je bilo zelo lepo. Ko smo prišli v šotor, sem bil zelo vesel, čez pol ure pa smo imeli kosilo. Potem smo v naše kataloge morali napisati, kako je bilo na izletu. Druga skupina je tisti dan šla na Krasji vrh. Zd'le pa moram pisati to, da bom čim prej dal to skrb stran.

Žiga Čede (po nareku zapisala Nuša)

Danes smo se odpravili na planino Zaprikraj (1208 m). Sonce je močno pripekalo. Pot nas je vodila v hrib in dolino. Ogledali smo si tudi muzej na prostem. Ima veliko tunelov, labirintov in rovov. Najbolje pa je bilo jesti gozdne jagode.

Dereze

Krasji vrh

Danes smo bili na Krasjem vrhu (1773 m). Hodili smo sedem ur in pol. to je bila naša prva »orng« tura. Imeli smo se super. Bilo je zelo vroče in zato smo težko hodili. Ko smo prišli na vrh, smo dobili »prijetno« dobrodošlico in to je bil vonj po ovčjih kakcih. Med vračanjem v tabor smo se ustavili v muzeju na prostem. Vsi radovedni smo se začeli poditi po rovih. Bili smo sestradani in z veseljem pojedli nedeljsko kosilo.

Kristina P.

V nedeljo, 11. 7., smo se že zelo zgodaj odpravili na naporno pot. Kljub velikemu pomanjkanju spanja se nam je le uspelo zbuditi ob 6. uri. Po kratki, a zelo izčrpni telovadbi smo se najedli in si pripravili nahrbtnike. Ker smo vedeli, da nas čaka naporen dan, smo že zjutraj z zadnjimi močmi zbrali dovolj plastenk, da ne bi kdo omagal na poti.

Z malo zamude smo se vendarle odpravili na pot. Vsi hvaležni vodnikom, da odidemo tako kmalu, smo hodili v gosjem redu. Pot je bila strma in naporna, vendar smo imeli veliko postankov. Z Majino trdo roko smo vsi varno in utrujeno prišli na vrh, ki se je ves čas skrival pred nami in ga do zadnjega hipa nismo videli. Ko smo ga zagledali, smo bili presenečeni, saj so nas tam čakali kakci, ki so jih proizvedle ovce. Na hitro smo »poštemplali« naše knjižice in naredili skupinsko sliko. Vsi zelo lačni smo se odpravili proti dolini. Ko smo prišli do ravne površine brez kakcev, smo se najedli in odpočili. S polnimi trebui smo se odpravili proti muzeju v naravi. Pot je vodila mimo planine Zaprikraj, kjer je kar mrgolelo krav. Muzej je predstavljal ostanke soške fronte. Najbolj so nam bili všeč rovi, v katerih smo se strašili in smejali. Kljub dolgi poti nas je čakalo presenečenje, saj so nas vodniki prišli iskati s kombiji. A na žalost se z njimi nismo mogli vsi peljati, zato so morali nekateri prehoditi daljšo pot. Po makadamski cesti smo se tako odpeljali do tabora, kjer so nas pričakovali mlajši Bonbončki in seveda kosilo! Po kosilu smo imeli prosti čas in se vsak po svoje zaposlili. Naredili smo še analizo izleta in izpolnili planinske dnevniške. Dan se je odvijal zabavno. Izlet nam bo ostal v lepem spominu. Po tem dnevu bomo zagotovo dobro spali.

Klavdija Plesnik

Ponedeljek, 12. 7. 2010 (Rukzaki in Klini)

- predavanja iz planinske šole
- plezanje
- tekmovanje iz orientacije
- petje ob tabornem ognju
- kosilo: špageti z omako
- večerja: čokolino

Orientacija

V ponedeljek, 12. julija, smo imeli orientacijski pohod. Prva skupina se je na pot podala ob 17.06, ostali pa so se z razmikom treh minut odpravili za njimi. Na poti, ki smo jo morali v 3 urah vsi prehoditi, smo imeli pripravljenih 10 točk. Štiri točke so bile žive, tam pa smo morali odgovarjati na vprašanja. Na ostalih šestih pa smo le ožigosali kontrolni list. Tekmovanje se je zaključilo ob pol devetih, ko je na cilj prišla še zadnja skupina.

Karabinčki

Na taboru je bila ena izmed dejavnosti tudi orientacija. Vsaka skupina je dobila zemljevid, po katerem se je morala ravnati. Napotili smo se na pot, vsaka skupina s 3 minutami razmika. Vodniki so izbrali zelo zapleteno pot, zato so se nekateri izgubljali in zašli. Kljub temu da sta nas na poti 2 skupini prehiteli, smo vseeno zmagali.

Štriki

Torek, 13. 7. 2010 (Karabini in Dereze)

- o vstajanje ob 4 h zjutraj – izlet na Krn
- o vstajanje ob 6 h zjutraj – izlet na planino Kuhinja
- o športne aktivnosti
- o predstavitev skupin
- o kosilo: hrenovke in krompirjeva omaka
- o večerja: palačinke

Od pekla do raja

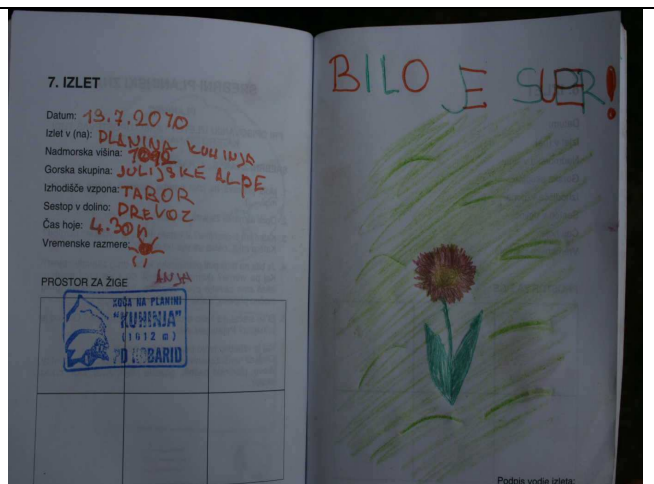
Danes, 13. 7. 2010, se je naš dan začel že zgodaj zjutraj, in sicer ob 4 h. Pripravili smo še vse potrebno za na pot in se odpravili na težko pričakovan Krn. Kombiji so nas zapeljali do vznožja in tam se je začel tako imenovan »pekel«. No, pa saj pravzaprav ni bilo tako hudo, predvsem, ko se je megla za nekaj časa umaknila in smo na poti zagledali kup čudovitega gorskega cvetja. Nekaj časa smo še hodili v megli in sopihali v hrib, na koncu pa smo prišli do kočice na Krnu kjer se je začel »raj«. Tam smo imeli zaslužen malico, ki smo jo z velikim užitkom pohrustali. Nato smo se odpravili na vrh (2244 m), kjer smo imeli prečudovit razgled in seveda tudi krst za tiste, ki smo bili prvič na Krnu. Vsi smo bili ponosni, da smo osvojili vrh. Ko smo se nadihali gorskega zraka in naužili lepega razgleda, smo se odpravili v dolino. Utrujeni in veseli smo varno prispeli do kombijev, ki so nas odpeljali nazaj do tabora. Če še ne veste, zakaj od pekla do raja, se odpravite na Krn in videli boste, da je ta hrib res raj.

Ana

Planina Kuhinja

Cilj Bombončkove skupine je bila planina Kuhinja. Da bi se izognili vročemu soncu, smo vstali ob 6 h. Najmlajši so se odpeljali do Drežnice, starejši pa smo jo proti cilju mahnili kar iz tabora. Večji del poti je potekal po gozdu. Ni bilo naporno. Zelo hitro je minilo, ker smo peli, se pogovarjali in smejali. Najbolj nam je šlo na živce, ker je Jernej začel že po petih minutah »jamrati«, kdaj bomo na cilju. Nasmejali smo se, ko smo videli, kako bik preganja Barbarino Neli. Sploh pa je bil čuden bik, ker je imel v nosu rinko.

Na cilju je Domen pričakoval pico, a se je žal moral zadovoljiti s kruhom in pašteto. S planine Zaslap smo šli na planino Kuhinja, kjer je veliko planincev jedlo kislo mleko. Pojedli so vsega, zato ga za drugo skupino, ki se je vračala s Krna ni nič ostalo.

Rukzaki

Miške: © Manca: »Pa imamo zraven računalnika na taboru tudi miško?«
Matej: »Pa saj je poljskih dosti.«

Iz rogov na travniku so pogledale čisto majhne miške. Rogov je bilo veliko, ravno tako pa tudi mišk. Bilo jih je osem. Bile so prave medijske zvezde, saj so jih vsi fotografirali. Vsi smo eden za drugim tiho prihajali k trampolinu, kjer so bili rovi. Miške so prihajale ven, ker je bilo tisti dan veliko dežja in jim je najbrž zalilo rove. Zunaj so iskale hrano, jedle in pozirale fotografom. Silvo je svoj natikač vrgel proti miškam, da so se ustrašile in pobegnile nazaj v rove. Ko so čez nekaj časa prišle končno ven, pa je prišel »Maček« in jih prestrašil. Potem niso več prišle ven.

Palice

Na taboru smo v torek našli poljske miši, ki so lezle iz svojih lukenj in se spet nazaj skrile. Potem so se nas naveličale in šle gledat televizijo v svoj rov. Dolgo jih ni bilo in še zdaj jih ni na spregled (morda gledajo tekmo s podaljški).

Žan Cmok

Sreda, 14. 7. 2010 (Cepini, Krplje)

- ogled slapa Veliki Kozjak
- kopanje v Nadiži in piknik
- družabne igre
- kosilo: piknik (čevapčiči, zelenjava)
- večerja: kruh z namazom

Kopanje v Nadiži in piknik

Klemen: Voda je bila hladna in tudi zelo mokra. Igrali smo tudi nogomet na mivki.

Neža: Bilo je super, saj smo se kopali v naravi. Imeli smo tudi piknik. Najbolje je bilo, ko smo si barvali telesa.

Maša: Kopali smo se, kar je bilo zelo kul. Imeli smo piknik in dobro jedli. Vreme je bilo lepo.

Žan: Ob Nadiži mi je bilo všeč, ker smo zgradili rečni kamnolom, se kopali, špricali in jedli čevapčiče.

Sebastijan: Bilo je zelo fajn, saj smo se po pohodu super osvežili.

Mark: Risanje na roke mi je bilo najbolj všeč. Voda je bila mrzla.

Vesna: Všeč mi je bilo kopanje in piknik, voda je bila mrzla.

Primož: Najbolj všeč mi je bila hrana: čevapčiči in sladoled.

Tim: Meni je bilo všeč kopanje in mlačna voda.

Čelade: najboljše kosilo; ne preveč hladna voda; delali smo jezerca za ribe, kjer so bili paglavci; ko sem prišla nazaj v tabor, sem dobila pobarvan kamen od s.p.-ja; sladoled, sladoled, sladoled ...

V sredo smo se zjutraj zbudili in si pripravili nahrbtnike. Maji se ni dalo obleči kopalk, zato se je morala preobleči kar v stranišču na kopališču. Igorju se ni ljubilo iti kopat, Gašper pa je komaj čakal, da gremo na kopališče. Neža je težko vstala in se ji tudi ni ljubilo iti kopat, Blaž pa se je kopanja veselil. Nadeli smo si nahrbtnike in se odpravili do reke Nadiže. Maji se je zdela voda izredno mrzla, ampak osvežilna,

najbolj pa je uživala ob čevapčičih. Blažu se je zdel piknik originalen. Neža pa je najbolj uživala ob sončenju na plaži. Vsi pa mislimo, da je kopanje prehitro minilo. Če bomo šli naslednjič v tabor, bi se raje kopali v čisti reki kot pa v bazenu.

Gojzarji

Ukradena mreža

V sredo zjutraj so nas zbudile zelo grozne novice. Najprej nismo verjeli, a ko smo prišli iz šotora, smo videli, da so nam ukradli mrežo za odbojko in tablo z napisom Tabor mladih planincev. Vsi smo bili zelo razočarani in brez prave odbojkarske mreže smo trpeli.

Vid

Četrtek, 15. 7. 2010 (Čelade in Gojzarji)

- o izlet na Koseška korita
- o pisanje dnevnika, predavanje iz planinske šole
- o izbor soške postrvi in smuča
- o kosilo: čufti, nadevana paprika, krompir
- o večerja: mlečni zdrob

Koseška korita

Po napornem tednu, v katerem smo bili že na dveh težkih gorah, smo se na zadnji izlet odpravili na Koseška korita.

Po dolgi noči, v kateri smo se vsi dobro naspali, smo se polni energije zbudili ob 7 h zjutraj. Hitro smo se najedli in si pripravili potrebne stvari. Najmlajše so kombiji odpeljali v Drežnico, starejši pa smo se odpravili kar peš. Ker pa smo hitrejši, smo hitro ulovili mlajše in smo pot nadaljevali skupaj. Hodili smo predvsem navzdol, zato so se nekateri spraševali, če gremo sploh v hribe. Kmalu smo videli prvi slap Stolpnik. Že ta nas je navdušil. Spustili smo se nižje in videli še več slapov. Zdelo se nam je kot v pravljici. Na koncu smo prišli do Koseških korit, kjer smo si privoščili osvežitev. Pot nazaj je bila napornejša, ker je postajalo zelo vroče. Za piko na i pa smo lahko odšli še v trgovino, kjer smo si z velikim veseljem privoščili sladoleđ. Kombiji so nas zapeljali do tabora.

Klavdija (Karabinčki)

Legenda: 1 - slap Stopnik I, 2 - slapova Stopnik II in III,
3 - slap Stopnik IV, 4 - Koseška korita, 5 - Glavica

- Na današnjem izletu mi je bil najbolj všeč zadnji slap, kjer smo hodili po kamnih in vodi. (Mark)
- Na današnjem izletu mi je bila najbolj všeč pašteta. (Primož)
- Na današnjem izletu so mi bili všeč slapovi. (Vesna)
- Na današnjem izletu mi je bilo všeč učenje po lučansko. (Tim)

Odbojka z balončki

Danes smo z rjuhami in vodnimi balončki igrali odbojko. Sklonili smo se in z rjuho odbili vodni balonček na drugo stran mreže k drugi ekipi. Če je kateri ekipi balonček padel na tla, je nasprotna ekipa dobila točko. Igra je bila zelo zabavna in mokra, kar pa je bilo zelo fino, saj je bilo zunaj zelo vroče.

Palice

Petek, 16. 7. 2010 (Palice in Gamaše)

- plezanje
- ostanek predavanj iz planinske šole
- igre brez meja
- planinski kviz
- odbojka
- obisk gasilcev
- zaključni večer, peka hrenovk ob tabornem ognju
- planinski krst
- kosilo: špageti z mesom, solata
- večerja: jogurt in kruh

Planinski krst

Letos smo medse sprejeli 25 novincev, ki so častno zaprisegli:

Jaz, mladi planinec, svečano prisegam,
da bom redno obiskoval planinske tabore,
da bom tiho in z nasmeškom vstajal ob 4 h zjutraj,
da bom že pred žvižgom v zboru,
da bom pojedel jabolko, ki ga vzamem na turo,
da bom večno spoštoval sveto planinsko pašteto,
da bom na turah hodil v gosjem redu za vodnikom,
četudi bo ta prej jedel pasulj.

S to prisego potrjujem, da vstopam v
Društvo ljubiteljev planinskega tabora.

Obisk gasilcev

V petek so nas v taboru obiskali gasilci, ki so potešili naša vroča čela in nam pripravili mokro in blatno kopel. Skoraj kot Rock Otočec!

Sobota, 17. 7. 2010

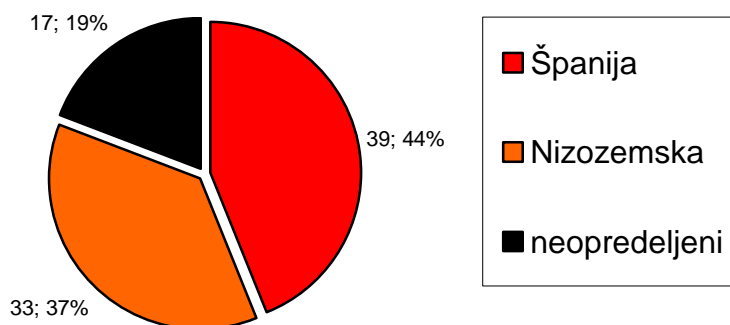
- pospravljanje tabora
- razkrivanje skritih prijateljev, podelitev nagrad za najboljše ekipe
- kosilo: jota
- jokajoče slovo

ŠPORTNE STRANI

Nogometna evforija tudi na planinskem taboru

Vsi, ki so se prijavi na letošnji tabor in so vsaj malo spremljali nogomet, so se zavedali, da bodo v nedeljo, ki smo jo preživeli v Drežniških Ravnah, na TV SLO 2 predvajali prenos finala svetovnega prvenstva v nogometu. Ker pa smo živeli v naravi, daleč (1 km) od civilizacije, ni bilo napeljane elektrike, pa še TV-ja nismo imeli. Pa četudi so bili vodniki privrženci 1 države v finalu (v večini Nizozemske), nas (tiste, ki bi želeli in smo bili navijači) vseeno niso peljali v kakšno gostilno pred TV. Vendar pa smo bili tako pridni in voljni, da smo si izborili vsaj poslušanje 2. polčasa, ker smo prvega žal zamudili. Večina nas je navijala za Španijo, malo manj za Nizozemsko, nekaj pa jih je bilo neopredeljenih. Spodnji graf prikazuje te podatke, pod njim pa je nekaj izjav o občutkih in mnenjih o nogometni evforiji. Da pa izveste še nekaj ...

Tudi po koncu tekme smo se še vedno »delili« na Nizozemce in Špance, vodniki so nas pa tako tudi ločevali (Španci smo morali poleg jutranjega razgibavanja še teči, pa tudi na Krnu smo bili bolj tepeni pri krstu). To pa zato, ker se niso znali sprijazniti s porazom!

Izjave udeležencev glede tekme:

NEJC: »Po tekmi sem bil čisto zmešan, saj so zmagali moji favoriti.«

KLEMEN: »Bil sem malo razočaran, ker v finalu ni bilo Nemcev, sem pa pričakoval boljšo igro s strani oranžnih.«

ANJA S.: »Ni mi bilo všeč vso to dretje, kričanje in delitev na Špance in Nizozemce, sploh pa zato, ker se je vse zavleklo čez cel teden. Poslušanje tekme je bilo OK.«

ANŽE: »Kljub temu da sem navijal za Nizozemsko, nisem bil razočaran, saj so osvojili 2. mesto.«

NEŽA P.: »Občutki so bili fenomenalni, kljub oranžnim majicam (skupinska majica 2010) srce bije za Španijo!«

SILVO: »Vsa ta delitev ni zame nič posebnega, ker je to vaša stvar in mi je za vse skupaj čisto vseeno.«

ŽAN C.: »Zmago sem proslavil, bil sem zelo vesel in skoraj sem umrl od veselja!«

ŠPELA: »Nizozemci bodo vedno naši zmagovalci, slabo sem se počutila, bila zelo razočarana in nisem pričakovala poraza.«

GREGA: »Zahvaljujoč zmagi Špancev sem zaspal kot angelček.«

NINA M.: »Meni se vso to kreganje zaradi nogometa zdi popolnoma brez veze, »dol mi visi« za obojne, je pa hecno, da se je vsa ta delitev še nadaljevala čez cel teden.«

PIKA: »Španija, Španija, Španija! Tisto noč sem sanjala o španskih nogometaših ... in o голу!«

NINA G.: »Nizozemska kultura mi je bližje kot španska, zato sem vzpodbujala Nizozemce. Verjela sem, da bodo zmagali, dokler me med branjem pravljice ni zmotil vzklík »gooooool« in »Španija jeeeeeeeeeeeeeeee«. Nisem se obremenjevala, ni me ganilo, bilo mi je vseeno.

VIDA IN ANDREJA (kuharici): »Počutili sva se fajn, bili sva navdušeni, za Španijo pa sva navijali zato, ker sva že bili v Španiji in nama je bližje. Na igrišču pa sta bili dve državi, ena zmaga, druga izgubi.«

ROK: »Po tekmi bi se najraje zjokal, razbil bi TV, pa ga ni bilo. Sem videl monitor prenosnika, sem ga že zgrabil in sem se pravočasno spomnil, da ni moj. Ko pa sem videl srečne »Španke«, se mi je nasmejalo in pomislil sem, zakaj le nisem Španec!

MAJA V.: »Brez komentarja.«

MAJA S.: »Občutki po tekmi so bili grozni, vsi so kričali, bila sem žalostna in jezna, v tistem trenutku bi vse razbila, ampak sem se vseeno sprijaznila s porazom.«

Z vami sva bili športni novinarki **Monika Tisel** in **Kristina Plesnik**.

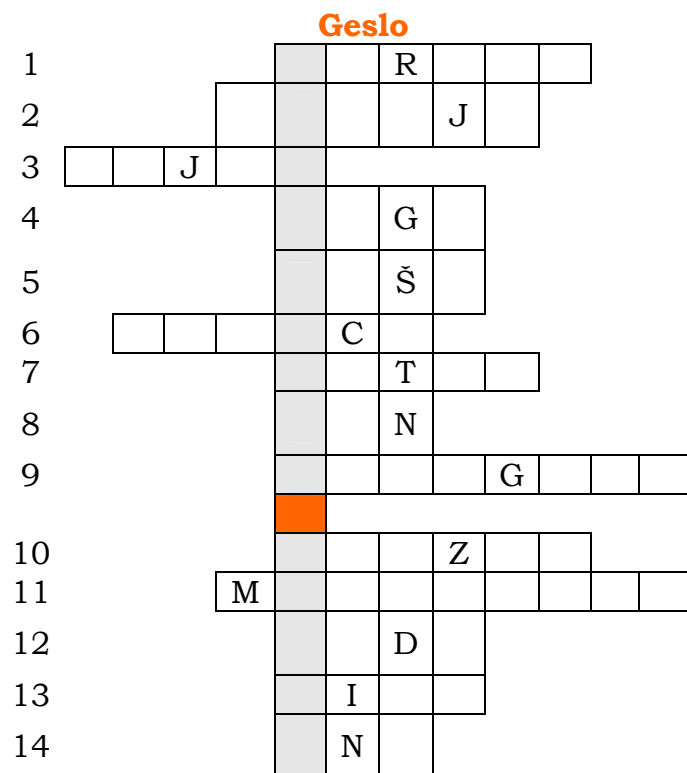

© Anja: »Španci so dobili gol, samo je bil v avtu.«

© Kristina P. (ob pogledu na oranžno majico s tabora): »Hm, to bom že nosila, ampak s srcem bom pa vedno navijala za Špance!«

ZA MAJHNE SIVE CELICE

KRIŽANKA

1. tehnična oprema za hojo po ledu
2. tehnična oprema za hojo po visokem snegu
3. nanje se pri plezanju vpnemo z vponko
4. pri pridobivanju drv nam je na taboru pomagala ...
5. ime najbolj smešne mladinske voditeljice v taboru
6. oprema, s katero si pomagamo pri hoji
7. bivalni prostor na taboru
8. ime gore, ki se nam je sprva zdela tako daleč in nedostopna
9. nekateri jo imajo ponoči še preveč
10. drugo ime za nahrbtnik
11. oznaka za planinsko pot
12. zaradi vročine nam je na taboru primanjkovalo ...
13. ime dveh vodnic na taboru
14. prvi dan so bili naši šotori ocenjeni z oceno ...

Lili

UGANKE

Je rumena in spada v skupino orhidej! (cjleveč ipel)
So majhne, rjave in nam jedo kekse! (išim)

Lili

Nihče ga ne obiskuje rad. A ko je sila, se vsak korenjak zlomi pod pritiskom in hitro švigne v ta prostor. Kaj je to? (ixid)

Gasilci vse so nas razveselili in nam zabavo priredili. Vsi blatni smo bili, le po čem smo se spustili mi? (ejilof zi ačrd)

Ana in Tamara

UGANI SKRITEGA VODNIKA

Tri vodnike smo vprašali. Jih prepoznate? (Ana in Tamara)

VODNIK	?	?	?
Najljubša pesem	Pridi greva pod objem gora	Škrjančki	Tri planike
Najljubša jed	vse, kadar sem lačna	polnjena paprika	polnjena paprika
Najljubši vonj	vonj jutra	pražena čebula	ciklame
Najljubša gora	vsaka osvojena, ki zahteva kaj napora.	Krasji vrh ☺	Krasji vrh

MALO ZA ŠALO

Zakaj vozi vlak hitreje pozimi kot po tirih?
Ker je poleti bolj vroče kot zunaj.

Gresta dve mravlji po mostu. Ena pade v vodo, druga pa ne mara jogurta.

Gresta dva lovca po gozdu. Eden ima vodo v kolenu, drugi pa brata v Vietnamu.

V čem sta si podobna slon in pikapolonica?
Oba sta rdeča, razen slona.

*V čem si je podoben kanarček?
Ima obe nogi enako veliki, še posebej levo.*

That's story about Maria, Peter and Pavel. To so storili Marija, Peter in Pavel.

*I love you.
Jaz tečem po olje.*

*I'm hungry.
Jaz sem Madžar.*

Janez in Gašper

Dva moška v gostilni:

A: »Moja žena ima noge kot srna.«

B: »A tako lepe?«

A: »Ne, tako kosmate.«

**Kaj imata skupnega žena in živa meja?
Če jih ne obdeluješ, gresta k sosеду.**

Janezek dobi novega sošolca, ki prihaja iz Kitajske. Fant se predstavi: »Moje ime je Ching Chong Jang.« Janezek vpraša: »Kaj to pomeni?« Fant pove: »Sin petih očetov.« Janezek pa pripomni: »Saj se mi zdi, da od dveh jajc ne moreš biti tako rumen.«

Na vlaku sedijo Anglež, Američan in Mujo. Začnejo se predstavljati. Najprej Anglež: »Jaz sem gentlemen.« Nato Američan: »Jaz sem biznismen.« Mujo pa: »Ja sam nepismen.«

Mujo se odpravi v džunglo in s sabo vzame Fato. Sprehajata se po džungli in srečata Tarzana, Jane in Čito. Tarzan pravi: »Jaz Tarzan, to Jane, to Čita.« Mujo odgovori: »Jaz Mujo, to Fata ali ona ne čita.«

*Katerega znaka ni v Črni gori?
Delo na cesti.*

Kje žena pred Črnogorcem skrije denar?
Pod lopato.

Primož

TEKMOVANJA

PANOGA / TOČKE					
SKUPINA	Orientacija	Odbojka	Igre	Kviz	Skupaj točke / mesto
Zajle	8	11	2	6	27 / 7.
Štriki	12	11	2	2	27 / 7.
Rukzaki	6	7	8	11	32 / 4.
Klini	10	2	4	10	26 / 9.
Karabini	1	7	10	12	30 / 6.
Dereze	3	11	10	1	25 / 10.
Cepini	2	11	8	10	31 / 5.
Krplje	4	7	4	7	22 / 11.
Čelade	11	7	8	8	34 / 2.
Gojzarji	5	12	12	6	35 / 1.
Palice	8	7	12	6	33 / 3.
Gamaše	9	1	8	3	21 / 12.

IGRE BREZ MEJA

- Poštar
- Baby steps
- S slamico skozi labirint
- Žabji poskoki
- Kdo ulovi rutico

Zmagovalni ekipi iger brez meja sta bili **Gojzarji** in **Palice!**

OCENJEVANJE ŠOTOROV

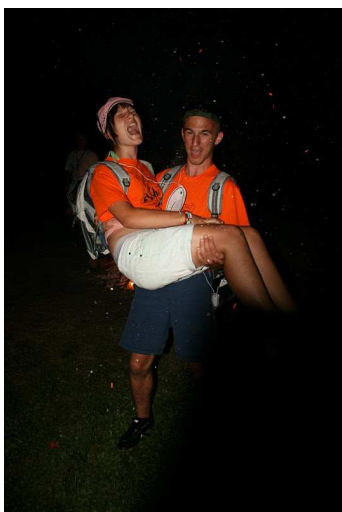

Šotori so vedno razmetani in imajo vedno slabe ocene. Razen šotorov vodnikov, ki imajo vsakič, no skoraj vsakič pet.

Eva in Vid

Zmaga Boštjana Rosensteina s prepričljivimi 32 točkami!

SOŠKA POSTRV IN SMUČ

Zmagovalni par: Katja in Primož

Tekmovalci:

1. mesto: Katja N. in Primož
2. mesto: Neža P. in Jakob
3. mesto: Ajda in Janez

Ostali pari:

- Kristina in Aljaž
- Vid in Sara
- Pika in Gašper KP
- Ines in Blaž
- Manja in Domen
- Katja K. in Gašper Š.
- Ana in Tim N.

Udeleženci so se morali preizkusiti v 6 igrah:

Igra za pare:

- Izpolnjevanje ukazov: TUNA, SARDELA in POSTRV. Igra poteka na izpadanje.
- TAAAAABOR in nošenje kamenčkov.

Igra za punce:

- Zapeti eno kitico pesmi Dekle je po vodo šlo in med tem vneto ponazarjati vsebino.
- Zajemanje plastičnih zamaškov.

Igra za fante:

- Iz razpoložljivega materiala izdelati vabo za svojo ribico.
- Recitacija 1. kitice pesmi Soči.

Simon Gregorčič: Soči

Krasna si, bistra hči planin,
brdka v prirodni si lepoti,
ko ti prozornih globočin
nevihte temne srd ne moti —
krasna si, hči planin!

ZA KONEC ...

Bilo je vroče, a bolje, kot da bi deževalo ...

Obiskovale so nas različne živali, ki so nam pričarale res pravo šolo v naravi ...

Nizozemci so izgubili, a so zmagali Španci ...

Nekateri so staknili žulje, a nihče si ni ničesar polomil ...

Ture so bile zahtevne, a smo se toliko bolj veselili cilja ...

Veliko noči je bilo neprespanih, zato pa družabnih ...

Udarci pri krstu so pekli, a so se razlogi zanje toliko bolj vtisnili v spomin ...

Ukradli so nam odbojgarsko mrežo, a smo napeljali novo ...

Nekateri so v odbojki izgubili, drugi pa zmagali ...

... med vsemi nami pa so se spletle močne prijateljske vezi, ki nas bodo vedno spominjale na to, kako lepo smo preživeli teden v Drežniških Ravnah!

DONATORJI

- Meja Šentjur
- Občina Šentjur
- Mladinski center Šentjur
- KS Slivnica pri Celju
- OŠ Slivnica pri Celju
- OŠ Luče
- Trakom Same, Dobrava
- Novak Marko, Gorica pri Slivnici
- Klima Celje
- Slatenšek, Žiče
- Klub Zgornjesavinjskih študentov
- MK PZS
- PD Luče
- PD Slivnica pri Celju
- PD Ljubno
- PD Tabor
- Trgovina KEA, Gorica pri Slivnici
- PGD Slivnica pri Celju
- Hrib Dobje
- Vilkoograd, Zlateče
- Marko Šercer, Ljubljana
- Klasje, Celje
- Planet 9, Mobitel
- Peter Romih, Celje
- Marta Planko, Paridol
- Spekter, d.o.o., Žalec
- Občina Tabor
- Stane Žilnik
- Matjaž Lesjak

Občina Šentjur

HVALA VSEM!

Članke zbirala in glasilo uredila: Nina Maček

Fotografirale: Manca Čujež, Nina Maček, Nina Gradič
Založilo: PD Slivnica pri Celju